

עין משפט
גד מצות
לה:

א ומי פון מהל' אל
ה' יא טושיט יוד ס'
שע טע' ב':
שש ר מ' טושיט מהל'
ע'ו ה' ב סג
לחן נא טושיט יוד ס'
קסא סעף י:
שז ב ג' ש טור שויע
סס סעף י:
ד (מי) שס הל' טושיט
סס סעף י:
שח ה מ' שס ה' י
טור שויע שס
סעף י:
שצ ו מ' פ' מהל'
טומחא
הלכה א:

תורת אור השלם

1. וימרר אל משה
אמר אל הנהיג בני
ארצך ואמרת אלם
לנפש לא יעקוב בעמך
ויקרא בא א
2. לא הקפו פאת
אשרם ולא שחזות את
אמך וקרי' וי' קרי' כי
3. לא יקרו' קרחה
בראשם ופאת זקנם לא
ילתו ובבשם לא
שקרו שקרם:
ויקרא בא ה
4. ואי' ואי' אשה כי
יהיה בו גזע בראש וא
בן:
5. גנים אהם לוי
אלוהים לא תהגדו
ולא תשימו קרחה בין
עמיהם למת:
והיה כי יא

מוסף דעם

דגידה ושריעה תתנו וינהו וחד
וחד כבלי ואל"מ מי הוקקנו לימר
שם קדוש קאי אשירעה שלא הוצרכה
לפוע פשה כלל ולא קאי אנדירה
ואקרה דכתיבי כהאי ענינא וי"ל
דנחא ליה טפי למימר דעם קדוש
קאי אשירעה אע"פ שלא הוצרכה
פשה למפרסם המקור ולומר דננים
אחם לא קלסא אלא תתגודדו דסמך
גידה הפסוק הענין ואפסא לא מניח
לאמת דתפרסם שאין פסוק לי שרי
להוציא את הקרחה וכו' ועוד דיש גם
סירוס אחר דעם קדוש קאי אנדירה
שלפני פניו ולא הקרחה שלפניו:
א

כתיב איש או אשה כי ייהיה
קמ"ל אימי יתני אף בל יקרה
אתם לה' אלהיכם לא תתגודדו
קדוש אתה לה' אלהיך בני
אלא לגדירה כשהוא אומר
אמור הא מה אני מקיים בני
הגדירה ולהוציא את הקרת
השער ושלם במקום שער ו
שער ואימא בנים ולא בנות
קדוש אתה לה' אלהיך בשר

שער ושלא במקום שער ומוזיא אני
הוא דכתיב. וקס"ד שריטה וגדידה תר
תימא אף היא נשים פטורות מביצים כי

א. ולא דוקא דהא איתקש עבד
דגמר (במגינה דף 7.) לה לה
ת כל כך כמו איש: הרי הוא
זקן צמרים וברי מי שאין לו זקן

איש דבר מצות אין א
הא משום דאיכא אי
עלה אבל הנך תרתי
מבל תקיף ובל תש
תטמא למתים דכתיב

ת אהרן ^כבני אהרן אולא
תבית יכל תושבות

פאת ראשכם ולא תשיש
שישנו בהשחתה יש

הואיל - ולא
בהקפה ומגן דלא אית
אימא סברא דהא לא
אימא קרא דאמר
ראשכם ולא תשוחית
קרא כבידוריה דא"כ
וקנבס מאי וקנד וקנד
והתנא" וכן אשתו וה
ה' כונו לזכר דבריהם

אבי' להשחיתה לא מ
פאת מבני אהרן מה
כאן נשים פטורות וא
בני אהרן אכוליה עני
מיניה ותייתי בק"ו וא
שריבה בהם הכתוב
ולא בנות אהרן ישרא

הוא אמינא הפסיק
הפסיק הענין ואי מ
לכרתניא¹⁷ לא יגלחו
יהיה חייב ת"ל לא
במלקט ובריהיטני יהא
הבא רמז ונלוח ייחיי

זה תער א"כ ינכתוב
פאת וקנר ש"מ תרת
האשה והסרים שהעל
דבריהם למאי הלכ
למומאת נגעים
כתיב 'ואיש או אשה
או בוקן אלא אמר מ
מותר נגעים נמי פשו
זהו דהאמר

היה בו נגע בראש מ"א דא
נחתו נשים פטורות מ"א דא
גורדו ולא תשימו קרחה ב
ם ולא בנות לקרחה אתה
ר כי עם קרוש אתה ל
בנים ולא בנות לקרחה
בנה מרבה אני את ה
ומוציא אני את הקרחה
נות בין לקרחה בין לגר
שריטה הוא דכתיב קסבר

ג' א"ת הקרחה שאינה אלא במקו
תרמי גינהו חד ציד וחד בכלי וא
כ' ע"ס קדוש לרצוי והכי שפיר ע

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

איוב איבוד נשמה. משום הכי חייבה דחמנא לשם כופר: **הקטן הראש.** המשה לדעיו לאחריו אזנו (ולפדחתו) שאלחיו האזנים חלקים הם עד סוף לגובה מקום שער זה כולם והשמיית שער האדמים סוף ראשו מוקף בשוה לפדחתו לדעיו ואחריו אזינו עגול כפיב איה דההפס: **כפי שישנו בנפשתה.**

הוא לא יואי אשמעינין
נשמה חס רחמנא
ימא לא צריכא: חזין
ת כו': בשלמא בר
ימור אל הכהנים בני
בנות אהרן, אלא כל
הכהן ילי אהרן

תפארת פאת זקנך וכל
בהקפה והני כשל
בהשחתה יליתנהו
בהשחתה איביעית
תלחו זקן ויאיביעית
לא תקיפו פאת
תפארת זקנך מרשני
יתכוב רחמנא פאת
ולא זקן אשתך ולי
יש שהעלו שער הרי
לא להשחתה אמר

האמור כהנים וא לך גילום נכך
ואחיא ג"ש ליתן האמור של כהנים
בישראל וכל ישראל ככהנים: אם
כן, ולכן הוא דלמא נמכו כל
שבוקין דהוה ליה נמי כמאן דכמי
פאה דהא כמי פאה כההוא קרא
גבי ראש ומדבריו כמי גבי זקן ש"מ
שבוקין ולא כמי א"ל זקן ש"מ
אפאה הוי וכו' לא משמים פסות

שזקוק והדר מילך גילוח דהשפחה
נפחת פחת ישראל מהכסים
בנין אב מייב פחת זקן הכסים וזייב
פחת זקן בישראל: מאי פחת ש"מ
פרי. ג"ש שלימה לימוד הכמזב וזייב
כרם האמור ענינו: ונפחתם גנבים.

סמיני מקום שיער חלוקים סמיני
עור כשר שנגעי עור כשר כחי שער
לכן ובסמיני נחקי ראש וקן שער כחי
וקמרה הכא דאם העמלה אשה שער
בוקעס הוו סמיני נגעס כלי נחקי וקן:
כדיא כחי. וקן של אשה דכחי וקן:
או אשה: לעסרס נגעס. לכסמסר
מעטן ער טרסה מערע כמגלח
ופסירס: אינערדיך. טומאה נגעס
כדלמור מעהרל לפסות סמיני נגימי

[illegible]

שער: גידוד. אגרטני"ר וחוקי האמורי היו על מתיין: כשריטה
 דשריטה בהאי ענינא לא כתיב כיון דדמיא לגדידה כחבה הכא ולא
 ולאו לסרוסי קרא דהא בניס ולא בנות גבי גדידה כתיב ומיניה סליק:

פסוק

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה גנים וכו'
לפי אלהים (ב)
תתקדשו: (ג) הו"י ד"ה
סע כן וכו' והפסיק הענין
ויו' בני אלם והדר לילף
גילוח דכתיב גבי
כהנים דהוי השתתה
כפאת פאת ישראל
ככהם זקן נמי טביל
ללמוד כבנין אב חייב
פאת זקן ככהנים
ידכבשו ופאת זקום אלא
יגדלו וחיבי פאת זקן
בישראל מלי פאת ש"מ
תתני גנים שנתה ליתמדן
ל"ב-ג

לעזי רש"י

פלייג"א. מקצועה.
אישגרטיני"ך. לפרוט.